

PROPOSTA D'ACTIVITAT 2

CONTACONTES: En Nihao i els colors de la Pau

OBJECTIUS

- Pensar en els sentiments i sensacions que ens apropen al concepte de Pau.

DESCRIPCIÓ

La primera part de la proposta didàctica per a nens i nenes d'Educació Infantil es vehicularà a través d'un conte, el Conte den Nihao i els Colors de la Pau. La mestra o el mestre contarà el conte als nens i llavors endegaran una reflexió que es pot conduir a partir de les preguntes o reflexions que proposem a la part de Valoració i Conclusions. L'activitat acabarà pintant el petit drac Nihao que es pot utilitzar per enganxar al paraigües per la Pau que es construirà en la segona part.

VALORACIÓ I CONCLUSIONS

- Una aula gran i ampla que permeti córrer
- Dibuixos amb imatges per pintar
- Xinxetes, imans o cel·lo per penjar les imatges a l'aula.

MATERIALS

- Dibuixos den Nihao (veure l'anex el dibuix den Nihao)
- Material per pintar
- Una aula que permeti que ens asseguem en cercle per contar el conte.

EN NIHAO I ELS COLORS DE LA PAU

Fa molt i molt de temps a la Xina hi havia un drac jovenet que es deia Nihao, que vol dir "hola" en xinès. En Nihao tenia una gran cua de set colors diferents: vermells, taronges, grocs, verds, blaus clars, blau fosc i violetes. El que més li agradava era volar i volar fent un pont entre la terra i el cel amb la seva cua. Passava una gran part del dia fent tombarelles per l'aire i jugant amb les plantes, els animals i les persones que trobava. Quan feia vent aprofitava per lluir la seva llarga cua de colors davant les nenes i els nens, que corrien darrera seu per atrapar algun dels serrells que li penjaven, però ell es movia d'una banda a l'altra tan de pressa que mai no el podien enxampar.

- *Ei! A que no m'agafeu? Jo sóc el més ràpid, he, he* -reia burleta en Nihao.

- *És que vas molt de pressa i ens cansem de perseguir-te* -es queixava un nen de 5 anys.

En Nihao reia i es divertia molt fent aquestes entremaliadures, però els infants es quedaven una mica tristos perquè semblava que només li importava sempre ser el més ràpid i empaitar-los, sense gaudir del joc amb els amics i les amigues.

I cada dia passava el mateix, ell es divertia molestant la canalla i després se n'anava deixant a tothom plantat. Però el Sol, que era l'astre més vell i savi del cel, estava atent a tot el que feia el drac per ensenyar-li a valorar l'amistat, la companyia i el respecte cap als i les altres; per això no li agradava gens que sempre volgués ser el més fort i guanyar.

Sovint, quan algú no tenia respecte a un altre, el Sol cridava la seva amiga, la Pluja, i li demanava que caigués ben fort i amb molt de soroll fins a mullar qui estava molestant o barallant-se i no tornava a sortir fins que no feia les paus i demanava perdó.

Un dia que bufava un vent molt fort, en Nihao estava, com sempre, fent rodar i girar la seva cua entre les nenes i els nens al pati d'una escola petita, quan va començar a ploure i a caure grans llamps i trons. En Nihao es va quedar enganxat en un arbre i es va mullar tot, de tal forma que els colors se li van des-tenyir molt i semblaven parracs vells.

Es va fer de nit i es va quedar tot sol, brut i mullat amb molta por i fred al cos.

L'endemà no va sortir el Sol, estava tot el cel tapat de núvols i quan la canalla va sortir al pati, es van apropar al drac i li van preguntar com se sentia:

- *Tinc fred, em trobo sol i molt avorrit! I amb la cua mullada no em puc enlairar... sabeu per què avui no ha sortit el Sol?*

Una nena que era molt espavilada li va contestar:

- *Potser el Sol no ha sortit perquè està enfadat amb tu.*

- *Com? Per què dius això?, va contestar estranyat en Nihao.*

- *Perquè la meva iaia m'ha explicat una llegenda en la qual el Sol no sortia quan s'adonava que algú feia mal o molestava els altres, o quan no volia ser amic de les persones. I tu sempre que jugues amb nosaltres no deixes que ens agafem de la teva cua per poder volar. Només et diverteixes tu!*

El drac es va quedar molt pensatiu, i amb una miqueta de vergonya va demanar perdó a totes i tots i els va prometre que quan recuperés els colors, tothom podria agafar-se de la seva cua i volar amb ell.

El Sol el va sentir i va començar a treure el nas amb els seus raigs entre els núvols.

I des d'aleshores, després de la pluja sempre surt l'arc de Sant Martí, que fa un pont entre el cel i la terra, tal com ho feia el drac, en senyal de pau i amistat. Per això per tots els racons del món trobareu infants fent volar estels de colors, que recorden els serrells de la seva cua.

I conte de pau contat... conte de pau, acabat.

